



לזכר



סמ"ש/ח פסחוב אסתר ז"ל



סמ"ש/ח פסחוב אסתר ז"ל
בת 19 בפלה

בת אלה ושומובה

נולדה בגבעת אולגה

ב-כ"ג באב תשמ"ג, 2/8/1983

נפלה בעת מילוי תפקידה

ב-ט"ו בחשוון תשס"ג, 21/10/2002

שרתה במשמר הגבול (מג"ב)

יחידה: בית מורשת והנצחה

תפקיד: מש"קית נפגעים

מקום נפילה: צומת כרכור

נקברה בחדרה

הותירה הורים ושלושה אחים ואחיות

קורות חיים

אתי נולדה ב-2/8/1983 בחדרה בבית החולים הלל יפה, גדלה באיזורים ובגבעת אולגה. בית ספר יסודי למדה ב"אורלטף". ב-1994 עברה המשפחה לגור בגבעת אולגה. חטיבת ביניים למדה אתי ב"תיכון חדרה" ובית ספר תיכון למדה ב"נעמת" במגמת מנהל. מכיתה י"א עבדה במלצרות.

ב-19.3.02 התחילה אתי את קורס הציפורניים. בקורס זה היא אהבה במיוחד את קטע הקישוטים של הציפורניים ואפילו בבית היתה משקיעה בקישוי הציפורניים. לנוכח הנסיבות היא היתה צריכה לעבור מבחן ב-22.10.02 ולא הספיקה להגיע לרגע זה. בשנת 2001 טסה אתי לצרפת עם אחיה שרון ודודיה. ב-11/11/2001 התגייסה אתי. היא עברה טירונות בת חודש ב"זיקים" ומשם סופחה למשמר הגבול (מג"ב) כמש"קית נפגעים, היחידה במג"ב. אתי מאוד רצתה לשרת במג"ב.

ב-21.10.2002 יצאה מהבסיס שבו שירתה (אנדרטת מג"ב), היא עלתה לאוטובוס ובו נרצחה בפיגוע חבלני, אחד מהקשים ביותר, בצומת כרכור.

קווים לדמותה:

אתי היתה בחורה חייכנית, תמיד עם חיוך על הפנים. אהבה לצאת ולהנות גם כשהיה קשה. אתי היתה בחורה נדיבה במובן של המילה, תמיד הציעה את עזרתה, תמיד כאבה עם כאבם של יקיריה ושמחה בשמחתם. בחורה עדינה וחמימה שתמיד הפגינה חמימות ואכפתיות כלפי כולם. ילדה עם לב של מלאך, כולם תמיד סבבו אותה, היא היתה מעין מרכז בתוך חייהם של משפחתה וחבריה. איפה שיש צחוקים אתי נמצאת, גם כשהיתה עייפה והיתה יודעת שיש צחוקים, היתה באה. תמיד שידרה חום ואהבה. כולם רצו תמיד בעצתה ובעזרתה, היתה בן-אדם גדול מהחיים.

תחביבים:

לאיתי היו הרבה תחביבים. היא נורא אהבה להאזין למוזיקה בכל מיני סגנונות. אהבה לצאת לפאבים, דיסקוטקים, אהבה לרקוד. אתי אהבה לעזור לאמה להכין עוגות. כל יומולדת אתי ישר מארגנת מסיבה קטנה להרגשה הטובה. אתי אהבה להצטלם ולתעד ממש כל רגע. אהבה לנסוע לטבריה, לישון באוהלים ולעשות חיים.



לזכר

3 מהאחראים על אנדרטת מג"ב



באנדרטה בברקאי ינציחו שלושה מהמנציחים

(המשך מעמוד 18)

"מלאת שמחת חיים, מוראל גבוה, מאוד אהבה להדריך".

בביתה של אסתר פסחוב, נמהל האבל בזעם רב, אביה שמר בה הפנה את זעמו אל הפוליטיים קאים - השמאל שתומך בערבים והימין שלא עושה די, "שלוש פעמים השנה הייתי במילואים", מידר בבכי, "פעם אחת בצו שמר נה. לא אמרו לי תודה פעם אחת, אבל את הבת שלי לקחו לי".

שמוכה פסחוב ואלה אשתו, אמה של אסתר, עלו לפני 30 שנה מהקווקו. הם הכירו והתחתנו בישראל. את ביתם בנו בגבעת אולגה והולידו ארבעה ילדים - רעיה בת 20, אסתר שהיתה בת 19, שרון בן 14 ואוראל בן ה-8. המשפחה חוותה שכול בפיגוע לפני שנתיים - בת רודתה של אסתר, שושנה ריס נהרגה בפיצוץ מכונית סמוך לאוטובוס בחרדה. אתמול תמכה צביה, אמה של שושנה, באחיה האבל.

דוד רטנר וג'לאל בנא

עבדיאן, בבאקה אל שארקיה. "היינו בטוחים לכמה שעות שהגורל היכה בנו שוב", סיפרה הרודה. בנתיחה של אסתר פסחוב וליאת בן עמי הנעדרות שרדה אתמול אווירה קשה. המשפחות חיכו לסיום הבדיקה במכון לרפואה משפטית באבו כביר.

ליאת בן עמי, בת 19, גדלה ברחוב רוטשילד בקריית אליעזר. בת למרדכי ושושנה, אחות לאר וזה, תלמידת תיכון בת 17. היא רצתה להיות לוחמת במג"ב והתקבלה לקורס לוחמות ואחר כך גם לקורס מפקדי כיתות. את שירר תה המבצעי החלה כאחד קו התפר ליר ג'נין. לפני חודש וחצי קיבלה העברה לתפקיד בו רצתה מאוד - מרדיכה באתר ההנצחה. כדי שתעמוד ברישה להיות באתר מוקדם בבוקר, עברה לזהי גורד בבית רודתה בחרדה. לירן עבדיאן סיפרה אתמול שליאת, למרות הזמן הקצר ששירתה באתר, התחבבה על חבריה,

ותו לאחריהם. איימן החזיר אחריו את אביו סמות, גמלאי של שירות בתי הסוהר, את אמו מעילא וארכי עה אחים: ולימאן שוטר מג"ב, קיסר, שרוף ומערוף.

"זה הרבר הכי נורא שיכול להיות", אומרת לירן עבדיאן המרדיכה השלישית במתקן, "לה נציח את המנציחים". עבדיאן סיפרה אתמול שההרובה באתר היתה קשה לאסתר פסחוב. היא איבדה את בת רודתה שושנה ריס בפיגוע לפני שנתיים, היתה רגישה במיוחד למשפחות שכולות שהגיעו למקום. "מבחינתי היא אף פעם לא עזבה את האנדרטה. היא תמיד תישאר שם", אמרה.

עבדיאן לא עלתה כמדי בוקר עם חברותיה על האוטובוס בדרך לאתר ההנצחה. היא הלכה בבוקר לטיפול רפואי. "היינו בשוק", אומרת רודתה, "המשפחה לא היי" תה יכולה לשאת אוברז נוסף". לפני שנה וחצי, ביולי 2000, נרצח רודה, משיגה הכשרות אודון

החללים תלויות על הקיר ולצידן בוערת אש התמידה. בחדר סמוך שורה ארוכה של אלבומי זכרון ירוקים, אלבום לכל לוחם. "החדר הזה", אומר רפ"ק תחאוכו, מפקד המתקן, "היה הממלכה של אסתר פסחוב". היא היתה משק"ית נפג" עים, אחראית על עדכון האלבר מים ועל הקשר עם המשפחות השכולות. "אני לא מצליח לתפוס ולהפנים שעכשיו התמונות של השלושה ייתלו פה ושיהיה אלבום על שמו של כל אחד מהם", אמר אתמול רפ"ק תחאוכו.

איימן שרוף נקבר אתמול בעיר ספיה. הוא החל את שירותו בכסיס במג"ב בחברון. אחרי שנפצע בתאונת דרכים הועבר לאתר ההנצחה בו הספיק לשרת רק שבוע אחד. בהלווייתו השתתפו קציני משטרה ומג"ב והשר לביטחון פנים, עוזי לנדאו. מספידיו סיפרו על "אומץ לבו", על ביישנותו ועד

"הארץ" - 23.10.02





אלה ושמוכה פסחוב היקרים,

מדינת ישראל וצבא ההגנה לישראל
אבלים עמכם בעמול יקרתכם

סמש אסתר פסחוב ז"ל

ביום טו בחשוון התשס"ג, 21 באוקטובר 2002

ויישאו תמיד את זכרה עם כל הלוחמים שנפלו
על הגנת העם והארץ.

בהוקרה,

שאול מופז - רב אלוף (מיל')
עור הביטחון

ס/א
S

כסלו תשס"ג
חברבר 2002

אתי...

אותי החמוצה והמתוקה והכי טובה בצולם והכי יפה.

היא היתה טובה והיתה חמוצה.

אני אלוהה איתך ואני מתאמצץ אליך.

היא היתה כפי בריאה בצולם והייתי יושן איתך הרבה פעמים
והיה מי כלי.

היא היתה אחות טובה טובה והיתה צושה איתי כל הזמן שיצורים

והיינו משתקים ביותר וכל הזמן היא שמה רציו בחצר ורקדנו בעוד

והיא צימעה אלתי איך זכרתי יפה.

כל הזמן היא היתה איתי בחצר וכל הזמן היא חיששה אלי

ופתקנו ביותר.





לזכר

הפיגוע בצומת כרכור



לא ישו בו הביתה

7 מהרוגי הפיגוע באוטובוס בצומת כרכור זוהו
בוודאות • קשיים בזיהוי עוד 6 קורבנות • עמ' 2-9



שרון טובול (18)

מיוות
בדרך
לחתונה



יעדוה: סמל שני לאת בני ימי (20)



יעדוה: סמל שני אחי נסחוב (19)



סמ"ר איזמן שרוף (20)



אליעזר מוסקוביץ' (40)



איריס לביא (68)



סמ"ר ניר נחום (20)



רב"ט אילונה הננכייב (20)



עננה בורגר (56)

חברות
מאותה
יחידה

"ידיעות אחרונות" - 23.10.02



הג'ה

אבא: 2021

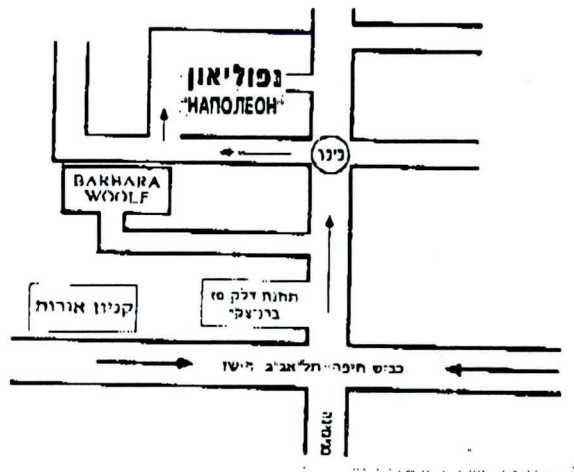
ירא אבא'ק

אופס

ה' 13 בן
ט'ים אבא'ק



13
זא אנשינה
שא נעורים ושא פריאה.
בר מצוה - זא הגאה
שא הקבצרות ואגשבה
ביום גבי התקרר
עם הרבה שמה בזכ
רוצה מאד אראתכם
ואגזים עימי ועם בני משפחתי!



אני מבכבדים אתכם ואת המשפחה
באגזת בר-המצווה

שא בנינו היקר

אופס

שערך. אי"ה. ביום חמישי. ז' בטבת תשס"ג 13.12.2007
בשעה 19:00. באולמי "נפוליאון". אצוה"ג הצפוני אור-עקיבא

נשמא אראתכם בין אורחתינו

בברכה

שמובה (צוריק) ואלה פסג

וראיתם רעיה ושרון

13.12.07



ה' 2021

0525875074



לזכר

הפיגוע בצומת כרכור



בין "אוש לתקווה



עילית מירון (עילית דוד) בוגרת

שווין טובול, בטי במקום הנגיף



עילית מירון (עילית דוד) בוגרת

ליאת בוינעמי, "במקומות המסוכנים לא קרה לה כלום"



עילית מירון (עילית דוד) בוגרת

אלון טיסחוב, בת' הדודה נהרגה בפיגוע

"מעריב" - 23.10.02





לזכר

רשימות לזכרה



בית המורשת והנצחה משמר הגבול
ע"ש רב ניצב פינחוס קרפל ז"ל

ת.ד. 1758 מרדס ת"ה מיקוד 37000
טל/פקס: 04-6355749



הספר

אתי, וזמונים וכואבים עומד אִנְחָנו ליד קברך ומסרבים
להאמין שהרע מכל קרה.

אתי, התגייסת למשמר הגבול בדצמבר 2001 חדרת
מוטיבציה ומלאת גאווה.

הוצבת בתפקיד הרגיש מכל, כמשקיית נפגעים באתר
ההנצחה של משמר הגבול.

בתפקידך היית, אוֹזֵן קשבת לכל המשפחות השכולות
בחיל.

מלאת את תפקידך ביראת קודש, תוך מסירות ורצון עז
לסייע למשפחות אותן אהבת יותר מכל.

פנייך המחייכות תמיד, יחסרו לנו מאוד וקשה לתאר את
בית המורשת בלעדייך.

משפחת פסחוב היקרה, אין מילים בפינו שינחמו אתכם
באבלכם הקשה מכל, היו חזקים, לא נשכח את אתי ולו
לרגע, נאמץ אתכם לליבנו.

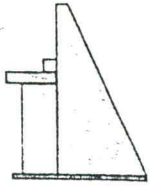
אתי, אני מצדיע לך יחד עם כל משפחת משמר הגבול
יהי זכרך ברוך.





בית מורשת והנצחה משמר הגבול
ע"ש רב ניצב פינחס קופל ז"ל

ת.ד. 1758 פרדס חנה מיקוד 37000
טל'/פקס: 04-6355749





לזכר

רשימות לזכרה

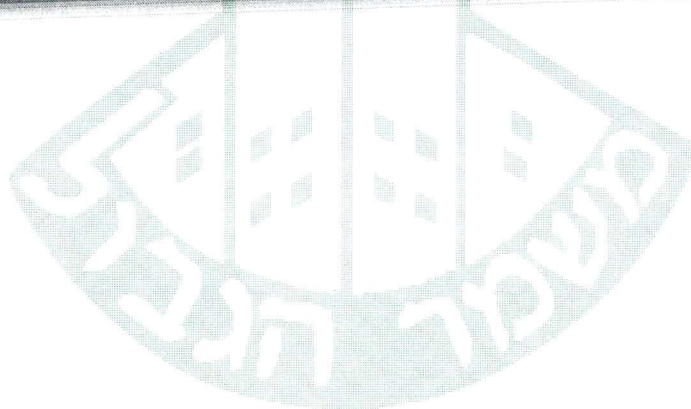


אתי ...

המילים האחרונות של המורים מעל במת טקס סיום י"ב היו
"שימרו על עצמכם, שימרו על קשר איתנו". אבל אלוהים לא
שמר עלייך אתי ושני רוצחים צמאי דם קטפו אותך בדמיי-ימיך.
באכזריות שאין לתארה במילים החזרת את נשמתך לבורא.
נערה חביבה, חברותית, מנומסת, וצנועה שהחיוך הביישני לא
מש מפנייך. כל מעלותייך עלו באש ואינך עוד.
והדעת אינה סובלת והלב מסרב להאמין והמוח לא רוצה לקלוט.
נוחי לך אתי, לעולם ננצור אותך בליבנו.

חבריך מחזור נ"א

ומשפחת תיכון נעמ"ת.





לזכר

מידע נוסף



אתי כסחורה

את אתי לא תראו הרבה בכיתה,
היא במספר ימים של ענוחה.
כאשר היא מגיעה, פתק איחור מביאה.
עם שרית ואולינה תמיד מסתובבת,
ואיתן תמיד מדברת.
בקיצור אתי ילדה מעופפת!

מתוך ספר מחזור ב"ס תיכון טכנולוגי נעמת חדרה - תשס"א





לזכר

מידע נוסף





לזכר

הפיגוע בצומת כרכור



אתי מיסחוב. חלמה להיות לוחמת מג"ב



שושנה ריס זיל קשר חס עם אתי

בפעם השנייה בתוך שנתיים הכתה הט' רגזיה באונה המשפחה: אתי פיסחוב (19) נעדרת מאז פיגוע התופת בקי האוטובוס 841 בצומת כרכור. לפני שנתיים, ב-22 בנובמבר 2000, נרצחה בת דודתה, שוש ריס (22), בפיגוע ברובי הנשיא בחדרה. "איברתי את האמונה באלוהים. איברתי את הכל. עוד לא התאוששתי מהרצח של בתי, שוש, ועכשיו אני צריכה להתמודד עם היעדרותה של בת אחי, אתי, שכור לנו כל כך אוהבים", בוכה צביה ריס.

אתי פיסחוב נולדה וגדלה בנבעת איל"ג. **גת השנייה מבין ארבעת בניהם ובי** גותיהם של שמונה ואמה. היא לטרה בבית הספר הממלכתי "אור לט"ח, ולאחר מכן בתיכון "נעמ"ת" במגמת מינהל. בהיותה בת 18 התגייסה לצבא, חדרת מסיבציה לתרומ למדינה. היא שובצה למג"ב, והש"תלבה יפה בחיל.

רש"ט (רב שוטרת) אתי פיסחוב שירתה בתפקיד רגיש: מש"קית נפגעים בבסיס משמר הגבול ליד צומת כרכור. תבריה

לוחמת אמיתית. היא היתה מצויקת, ומכל ריב קטן עשתה בריחה.

ספרי על תוכניותיה לעתיד. "בעוד שבעה חודשים היא היתה צריכה להשתחרר, וכבר היו לה תוכניות לנסוע לחו"ל, בייחוד איתי. היא רצתה לראות עולם, לטייל בלונדון, אמסטרדם, פריז. חלמנו לנסוע לטיול הזה ביחד."

החברים מהיחידה עדיין טמנים להא מין. הם מתגוררים על המדרכה, ליד הבית בגבעת אולגה. החברה, נלי מינין: "שירי חתה עם אתי עד שהשתחררתי לפני חמי" שה חורשים. כל הזמן הייתי לוקחת אותה ומחזירה אותה איתי לבסיס עם האוטו שלי. מאז שהשתחררתי, היא נוסעת כאר טיבוסים לבסיס. אתי היתה בחורה כל כך טובה. היא תחסר לכולנו."

בין הבנות דודות שיש ואתי היה קשר קרוב. "אנחנו משפחה מלוכדת, ותמיד היונו נפגשים הרבה". מספרת הדודה, צביה ריס. "אתי היתה ילדה מקסימה. היא הסתדרה עם בולם. היא אהבה את שוש, ולקחה קשה את מותה. לאתי היה חשוב להנציח את זכרה של שוש. כאשר לא מצאנו באתר האינטרנט שהקים המוסד לביטוח לאומי שירים שכתבה שוש, סיפ" לה אתי בזה, ובאמת כבר למחרת השירים של שוש חזרו לאתר."

איך מתמודדים עם טרגדיה כפולה? "אני לעולם לא אצא מזה. אין לי יום אין לי לילה. עכשיו אני צריכה לראות איך אתי הולך לעבוד את מה שאני עובדת. למה אנחנו ממשיכים לשתוק? איך משפחה מאבדת שתי בנות?"

מירת אזרחי

מלחמת היהתשה

הפיגוע בצומת כרכור

ליחידה מספרים שעשתה את עבודתה בצורה מעוררת כבוד ובמסירות נפש. מספרת חברתה ליחידה, מיכל עובריה, מחרת: "אתי הנציחה את החללים של מג"ב. היא הלכה למשפחות שכולות, אספה חומרה על כל אחד, והכינה אלבומים. היא שמרה על קשר חם ותומך עם המשפחות. היא עשתה את עבודתה באמונה. ככל פעם היא אמרה: 'אלוהי שלא תהיה לי עבודה, שלא יהיו עוד חללים'. היא חזרה כירה פעמים רבות, עם כאב גדול, את שוש ריס, בת חדרתה שנרצחה לפני שני תיים בפיגוע בחדרה. היה לה קשה מאוד להשלים עם זה."

מה אפיון את אישיותה? "אתי היתה מלאך, היא היתה צדיקה. נשמה טובה, שתמיד ראנה לכולם. היא עשתה תמיד כל מה שביקשו ממנה. היא היתה 'מורעלת' על מג"ב, וחלמה להיות



לזכר

הפיגוע בצומת כרכור



"קודם שוש ועכשיו אתי"

לפני שנתיים נרצחה בפיגוע ברחוב הנשיא שוש ריס (22) • בת
דודתה, אתי פיסחוב (19), התגייסה לצה"ל, ועסקה בהנצחת חללי
מג"ב • השבוע נקלעה לאיזור הפיגוע, ומוגדרת מאז כנעדרת





לזכר

3 מהאחראים על אנדרטת מג"ב



סמיר איימן שרוך



סמיר ליאת בן עמי



סמלת שירה אפרת מסוב

הלווייתו של איימן שרוך בעוספה, אתמול. ינצחתי ל הלווייתה, אביר אתמול רב סקר איימן תשאוב, מפקד הוידעה הקטנה שמטפילה את אתר ההנצחה בודארי נציה

ההרוגים / שלושה מהרוגי ונגדרי הפיגוע בכרכור שירתו ביחידה הקטנה המפעילה את אתר ההנצחה של מג"ב

באנדרטה לזכר חללי משמר הגבול בברקאי ינציהו שלושה מהמנציחים

מאת דוד רטני ונילאל בנא

ינצחתי ל הלווייתה, אביר אתמול רב סקר איימן שרוך, מפקד הוידעה הקטנה שמטפילה את אתר ההנצחה בודארי נציה

מספר הגבול (מג"ב) בצומת ברקאי בודארי נציה שתיים

מסלולת ומדיניות ששירתו באגד היו באיטובם שרתמרצין בצומת כרכור וכן נחשבות עריין נעדרות הייל נמקי, איימן שרוך, וזהו נקברי אתמול בעוספה. של סגם בשעת הבקר הגיעו לאתר סמל ראשון איימן שרוך מטפסיה, סמלת ראשונה לזאת

כוכב מועדב בחלם רב סקר איימן שרוך, מפקד הוידעה הקטנה שמטפילה את אתר ההנצחה בודארי נציה

מספר הגבול (מג"ב) בצומת ברקאי בודארי נציה שתיים

מסלולת ומדיניות ששירתו באגד היו באיטובם שרתמרצין בצומת כרכור וכן נחשבות עריין נעדרות הייל נמקי, איימן שרוך, וזהו נקברי אתמול בעוספה. של סגם בשעת הבקר הגיעו לאתר סמל ראשון איימן שרוך מטפסיה, סמלת ראשונה לזאת

מסלולת ומדיניות ששירתו באגד היו באיטובם שרתמרצין בצומת כרכור וכן נחשבות עריין נעדרות הייל נמקי, איימן שרוך, וזהו נקברי אתמול בעוספה. של סגם בשעת הבקר הגיעו לאתר סמל ראשון איימן שרוך מטפסיה, סמלת ראשונה לזאת

מסלולת ומדיניות ששירתו באגד היו באיטובם שרתמרצין בצומת כרכור וכן נחשבות עריין נעדרות הייל נמקי, איימן שרוך, וזהו נקברי אתמול בעוספה. של סגם בשעת הבקר הגיעו לאתר סמל ראשון איימן שרוך מטפסיה, סמלת ראשונה לזאת

"הארץ" - 23.10.02





לזכר

3 מהאחראים על אנדרטאת מג"ב



"ידיעות אחרונות" - 23.10.02





לזכר



3 מהאחראים על אנדרטת מג"ב

6 אנשים שירתו ביחידה של אנדרטת מג"ב - 3 מהם היו באוטובוס הדמים • סמ"ר איימן שרוף הובא אתמול לקבורה, שתי השוטרות האחרות עדיין בחזקת ועדרות: ליאת בן-עמי (20) לוחמת לשעבר, ואתי פסחוב (19), מש"קית הנפגעים שדאגה להוצחת חללי החיל



ליאת בן-עמי

ליאת
בת 20

מאת עמיר ברודד וליאור אלחי

היונו שישה אנשים ביחידה, ונשארו שלושה. הצי מהצוות איננו. אני לא יודע ארץ מתמודדים. אני נוסע מבית משפחה אחי לאחי. אני מרגיש שאיבדתי שלושה ילדים. כך אמר אתמול מפקד יחידת מג"ב באנדרטה לזכר חללי משמר הגבול, רפי אביב תמאוכי, שלושה מסקדיו היו באוטובוס הדמים. אחד השוטרים, איימן שרוף (20) מנוספית, וזהו הרובא אתמול לקבורה, ואילו שתי השוטרות האחרות, ליאת בן-עמי (20) מויסות ואתי פסחוב (19) מג"ב עת-אילנה, היו אמש עדיין בחזקת נעדרות.

היחידה באנדרטה היא יחידה קטנה, אינטימית. רק שישה שוטרים, שעוסקים בהרכבת המפקדים במקום ובתחוקתו. איימן שרוף, עד לאחרונה לחם כמג"ב בחרון, הצטרף אליה רק לפני שבוע לאחר שגפצע בתאונת דרכים. ליאת בן-עמי, ששירתה גם היא כלוחמת בקהתפר, הגיעה ליחידה לפני חודש רשום בשל בעיה רפואית והחלה להוריד באתה אתי פסחוב, מש"קית נפגעים, היתה חתיקה יתרה היא היתה אחראית על הקשר עם משפחות החללים המונצחים באנדרטה. מלבד כוללת היחידה את המפקד רפי תמאוכי, איש קבע נוסף שאחראי לתחוקת המקום, ואת לירן עבריאן, שעוסקת אף היא בהרכבת המפקדים באנדרטה.

כל בוקר היינו נפגשים בתחנת האוטובוס בח' דרה, מספרת לירן. היינו נוסעים ביחד לאנדרטה וחוזרים אחר הצהריים. ביום של הפיגוע לא הגיע חוזרו אתנו לא לנסוע בטרמפים, או נסענו באר סובוסים. וזה מה שקרה שלושה מהחברים שלי. אתי פסחוב היתה חברתה הטובה ביותר. שני רתנו ביחד חצי שנה. היא היתה בליכך מטורה לתפקיד שלה. היא ביקרה אצל המשפחות השכני

איימן
בן 20

אתי
בת 19

לות, דאגה להן. מלאך במדים. אתגם הכירה את השכול מקרוב. בת זרותה, שושנה רים, נהרנה לפני כשנתיים בפיגוע במדרה. לפני כשלושה שבועות ביקרה אתי אצל משפחת פרנקו, שאיבדה את הבת קרן בפיגוע התופת בצומת יגור. האחותה כוונעיה, מספרת ברמעות יוכי סרנקה. היא נורא עוררה אותנו. בגלל סליכך צעיר צריך הרבה חוסן ואומץ בשל ליל זה. היא היתה משהו מיוחד, ועכשיו החורים שלה צריכים לעבור את כל זה.

היא כליכך אהבה את האנדרטה, אר' מרת לירן בכבי, ועכשיו היא תהיה על דחקי פה. היא ושני החברים האחרים שלי. על ליאת בן-עמי מספרת לירן: היא כל הזמן תחזיקה אותנו. זה לא כסים גדול, וכל הזמן היינו ביחד. כשאיימן בא נתנו לו להרגיש טוב, כדי שלא ירגיש חרש. היינו מספרות לו הטל ומשתפות אותו.

ליאת התגיסה ביולי 2001, סיימה שירות בהצטיינות ושובצה כמג"ב צפון, שם שירתה כמ"כית בפלוגת הח' פרי לפני כחודשים עברה ליחידת ההג' צחה. הרבר העצוב הוא שבמשך תקופה ארוכה היא שירתה כלוחמת ונכנסה לפ' עיליות שונות בתוך ג'צין, ודווקא אח' רי שהיא עברה לשרת ביחידת ההג' צחה - היא שילמה בהיה, אמר חבר של המ' שמה.

סמ"ר איימן שרוף הובא אתמול למנו' חת בעוספית. אחיי ארונו העטוף ברגל הלאום צערו בכבי הצורים האחים. איימן היה לוחם מקצועי ואחראי, שרוף כל הק' שיים שעמדו בפניו המשיך בשירותו, ספר לומפקד מג"ב, ניצב רוז צור.

"ידיעות אחרונות" - 23.10.02





לזכר

מפרי עטה





לזכר

מפרי עטה



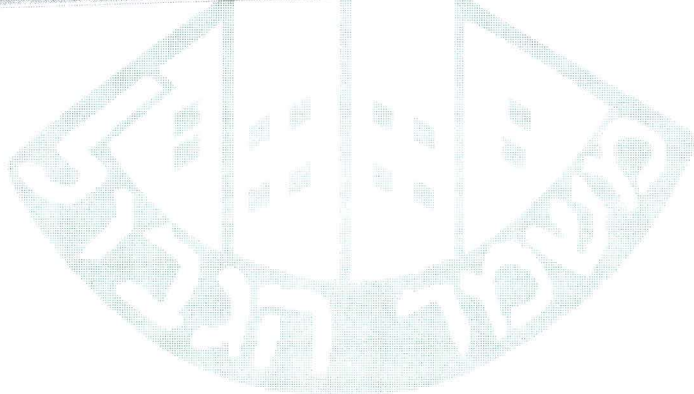


לזכר

רשימות לזכרה



אתי
 און, נני, אייל, אורן, ענבל, מירי, סידק, צבי, חלמי
 אהלים אנחנו אולם נכנסו היינו אן
 יכנו שובת עם אורי השרי
 יאני וצדק מלמדים
 מנוקבים אורן הני אורי
 יכנו את חזרה מלמדים אורי אורי
 אן רק חזרה מלמדים אורי אורי
 חגד חיים ונכון חזרה מלמדים אורי אורי
 מנוקבים אורי חזרה מלמדים אורי אורי
 נאכנו חזרה מלמדים אורי אורי
 אתי
 חשתי חזרה מלמדים אורי אורי
 וכו' חזרה מלמדים אורי אורי
 וכו' חזרה מלמדים אורי אורי
 אתי





לזכר

רשימות לזכרה

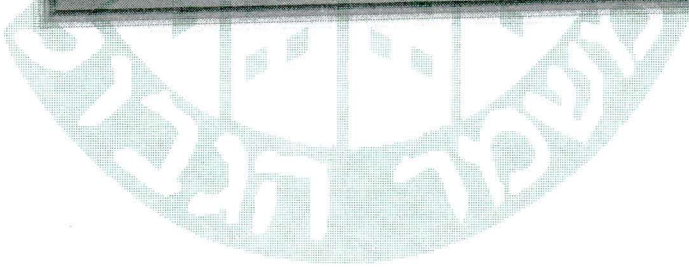


הערה

אתי עלנדרק!

שמעו ישריאל אלוהי
 כי הויה ר' שמעיה בן צדק
 אב בית צדקה
 ואת המעשר והתרומה והעומר
 עם ביתו כי אמן חזק לנאמן
 בית אבותי שק' למען תישארו אבצ'י בלב
 ואינו חק נבואה שהכני את כאב
 בית דודא את הויה שמעיה מליבי
 משוק עם אבותי של אמנו דבבון
 עם חזק דקדוים בעצמה כל עם ועבור כל ימיו
 היית מנצחה ודבבת למשפחות העשירים
 וספרו ותמקם שלק חזרה אל כל קדויות
 אתי אב לאו נביאם
 לאו חזק
 ולכבוד נשואי לי חק פזיכונן ומחזקני!

אתי
 ליהו שמעון ונצבנו איתך וללבו
 הפזיק כמו אבותי כי ככה רצית
 לעולם ואו נכח את החזק הנבון
 הקרה עם מחלבי ועו, המשפחות
 הנשמות שדעת מעליון וכן אכן דבית





מדינת ישראל
משרד הביטחון



הרו קימת לישראל

עץ ניטע ביער הנופלים
אשר בהר איתן במבואות ירושלים
לזכר

פסחוב אסתר ז"ל

"כי האדם עץ השדה" (דברים כ')

שאול מופז
שר הביטחון

יחיאל לקט
יו"ר דירקטוריון קק"ל

ירושלים, שבט תשס"ג

תפילת הנוטעים על אדמת ישראל

אֲבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם
בוֹנֵה צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וּמְכוּוֹן מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל.
רְצֵה ה' אֶרְצֶךָ
וְהִשְׁפַּע עָלֶיךָ מִטוֹב וְזוֹסֶדֶךָ.
תֵּן טַל לְבִרְכָה
וְגִשְׁמֵי רֵצוֹן הוֹרֵד בְּעֵתְךָ
לְרוֹוֹת הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְעַמְּקִיָּה
וּלְהִשְׁקוֹת בָּהֶם כָּל צְמוֹז וְעֵץ.
וְנִטְיַעוֹת אֲלֵה
אֲשֶׁר אֲנֻזְנוּ נוֹטְעִים לְפָנֶיךָ הַיּוֹם
בְּיַעַר הַנוֹפְלִים אֲשֶׁר בָּהָר אֵיתָן
הָעֵמֶק שְׂרֵשִׁיָּהֶם וְגַדֵּל פְּאָרֶם
לְמַעַן יִפְרֹזוּ לְרֵצוֹן
בְּתוֹךְ שְׂאֵר עֲצֵי יִשְׂרָאֵל
לְבִרְכָה וּלְתַפְאֲרָה
וְזוֹק יְדֵי כָּל אֲזִינֵנוּ
הָעֹמְלִים בְּעִבּוֹדֵת אֲדָמַת הַקֹּדֶשׁ
וּבְהַפְרֹזוֹת שְׂמִמְתָּהּ
בָּרַךְ ה' זֵיכְלֵךְ
וּפְעַל יְדָם תִּרְצֵה.
הִשְׁקִיפָה מִבְּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם
וּבָרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל
וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ
כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ.

אָמֵן

"כל העתיד היה לפניו, עכשיו הן שוכבות זו לצד זו"

שמונה פיסחוב מחדרה איבד את בתו בפיגוע בכרכור ואת אחייניתו בפיגוע ברחוב הנשיא בחדרה • יובל אגמון איבד את אביו בפיגוע בוואדי ערה ואת בת דודתו בפיגוע השני ברחוב הנשיא בחדרה • וחדוה יחזקאלי איבדה את דודה בפיגוע בירושלים ואת החבר של בתה בפעילות מבצעית של צה"ל בשטחים • משפחה אחת - שתי טרגדיות

מירית אזרחי

צילומים ורפרודוקציות: ערן נאור

"נטמנה ליד קבר בת דודתה"

מלאך המוות הלם פעמיים על דלתו של שמונה (זוריק) פיסחוב מחדרה. בתו, אתי, נהרגה בשבוע שעבר בפיגוע בצד מת כרכור, ולפני כשנתיים נהרגה אחייניתו, שוש ריס, בפיגוע ברחוב הנשיא בחדרה.

פיסחוב מספר על הטרגדיה הראשונה: "שוש נרצחה ב-22 בנובמבר 2000. יום לפני הפיגוע היא באה אלינו הביתה כדי לעזור לבתי, רעיה, בהכנת השיעורים בהיסטוריה. כזאת היתה שוש, ילדה חכמה שאהבת לעזור. כשהן סיימו, אשתי ואני לקחנו את שוש הביתה. בדרך שוש סיפרה לנו שהיא רוצה לבנות סוץ לטייל באילת. זו היתה תקופת השיא של הפיגועים, ודאגנו לה. יש פיגועים, יותר טוב שתישארי כאן, אמרתי לה. שוש השיבה: 'מה זה משנה אם אני באילת או בחדרה?' לפני שהיא ירדה מהאוטו אמרתי לה: 'תהיי זהירה'. ואת היתה הפעם האחרונה שראיתי אותה. למחרת הייתי בעבודה כששמעתי שהיה פיגוע תופת ברחוב הנשיא בחדרה. ניסיתי להתקשר לאחותי צביה, אמא של שוש, ולא תפסתי אותה. אח שלי הגיע אליי הביתה ואמר: 'שוש פצועה. בוא לבית חולים'. הרגשתי שמשוהו רע קרה. בבית החולים הכניסו אותנו לחדר, ואמרו לנו ששוש איננה. קשה לתאר את הכאב שלנו. שוש היתה עבורנו כמו בת. גידלנו אותה מגיל קטן, ומאוד אהבנו אותה. לאתי היה עצוב מאוד ששוש נרצחה בפיגוע. היא חשבה עליה, ריב"ר עליה, וכתבה לזכרה שירים".

הטרגדיה המשיכה להכות במשפחת פיסחוב. שמונה מספר בכאב: "אתי היתה מש"קית נפגעים בבסיס אנדרטת משמר הגבול בצומת ברקאי. היא מילאה את תפקידה באהבה ובמסירות. ביום שני בשבוע שעבר הגיע מלאך המוות בשנית אל משפחתנו. הייתי בבית, ושמעתי מהשכן שלי שהיה פיגוע באוטובוס בצומת כרכור. התחילו לזלוג לי דמעות מהעיניים. ידעתי שהבת שלי נוסעת בשעות האלה באוטובוס הזה. מיד נסעתי לבית החולים. הייתי מוראג מאוד. שאלתי שם אנשים ועוברים אם הם ראו חיילת יפה עם שיער שחור. אף אחד לא ראה. אתי לא היתה בין הפצועים בבית החולים. נסענו לאבו כביר, אבל נודע לנו שלא נשאר כלום מהאוטובוס. אמרתי לאשתי: 'אל תדאגי, אולי היא חיה', אבל בלבי ידעתי שאתי כבר לא בין החיים. ביום שלישי אמרו לנו שיש 90 אחוז מזיהוי הגופה, בגלל שלא נשאר מאתי שלנו כלום. רק ביום רביעי בצהריים היא זוהתה. הציפייה שלנו לקבלת הבשורה המרה היתה קשה ביותר ומורטת עצבים. גם ההלוויה היתה כואבת לכולנו. הרגשנו שהאסון הנוראי נחת עלינו שוב, בפעם השנייה. למרות שאתי נהרגה כחיילת, היא הובאה למנוחות בבית העלמין האזרחי בחדרה. היא נטמנה ליד קברת של שוש, שהיתה לה כאחות. שתי הילדות שלנו, האהובות שלנו, שוכבות שם זו לצד זו. בתי היתה רק בת 19, ושוש בת 20. כל העתיד היה עוד לפניו. עכשיו הכל נגמר".

"עברתי כמעט את הגרוע מכל"

סמל יובל אגמון (20) משכונת בית אליעזר בחדרה חווה במהלך השנה האחרונה טרגדיה כפולה בעקבות הטרור. בת

למרות שקיימת אימרה כי "ברק אינו יכול להכות פעמיים", היא אינה מתממשת כאשר מדובר בפיגועי הטרור. לטרור אין כתובת, אין סלקציה ואין העדפה אישית, הוא פשוט קוטל כל מי שנקרה בדרכו, ולפעמים הוא מכה פעמיים. שלוש משפחות מחדרה מספרות בכאב את הקושי בהן תמורות עם טרגדיית הטרור הכפולה שפקדה את משפחתם, ושאחריה החיים כבר לא נראים אותו הרבר.



חדוה יחזקאלי מכה קשה



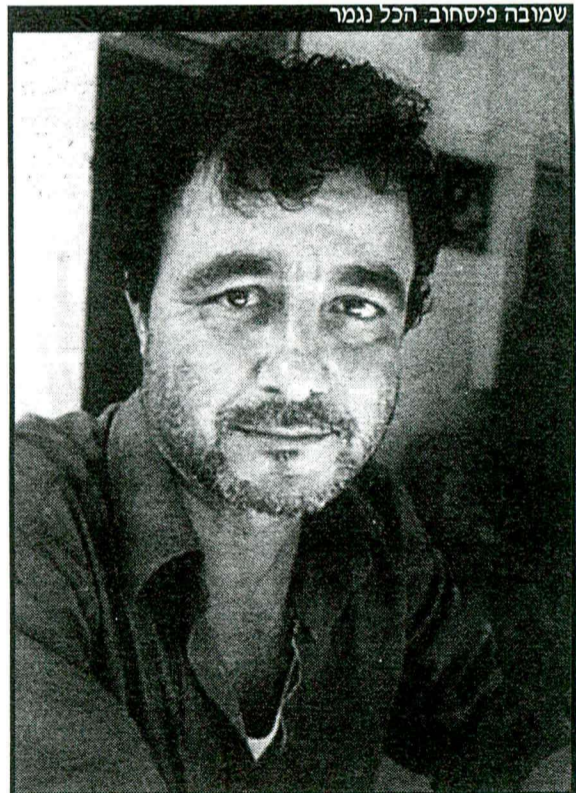
ניר קרייצמן ז"ל



נחשן סוקולי ז"ל

דורתו נהרגה בפיגוע בחדרה, ואביו נהרג בפיגוע בצומת מגידו.

סמל אגמון: "ב-28 באוקטובר בשנה שעברה נרצחה בפיגוע ברחוב הנשיא בחדרה בת דודתי, סמדר לוי ז"ל, מבית אליעזר. היא היתה בת 23 במותה. סמדר ואני היינו בקשר קרוב. כשנודע לי שסמדר נהרגה, לא האמנתי שזה יכול לה-



שמונה פיסחוב. הכל נגמר



אתי פיסחוב ז"ל



שוש ריס ז"ל



האחרים על האנדרטה יונצחו בנה

6 אנשים שירתו ביחידה של אנדרטת מג"ב - 3 מהם היו באוטובוס הדמים • סמ"ר איימן שרוף הובא אתמול לקבורה, שתי השוטרות האחרות עדיין בחזקת ועדרות: ליאת בן-עמי (20), לוחמת לשעבר, ואתי פסחוב (19), מש"קית הנפגעים שדאגה להנצחת חללי החיל

לות, דאגה להן. מלאך במדים". אתי גם הכירה את השכול מקרוב. בת דורתה, שושנה ריס, נהרגה לפני כשנתיים בפיגוע בחדרה.

לפני כשלושה שבועות ביקרה אתי אצל משפחת פרנקו, שאיבדה את הבת קרן בפיגוע התופת בצומת יגור. "היא היתה כוז נעימה", מספרת בדמעות יוכי פרנקו. "היא נורא עוררה אותנו. בגיל כל-כך צעיר צריך הרבה חוסן ואומץ בש"כיל זה. היא היתה משהו מיוחד, ועכשיו ההורים שלה צריכים לעבור את כל זה".

"היא כל-כך אהבה את האנדרטה", אר מרת לירן בככי, "ועכשיו היא תהיה על הקיר פה, היא ושני החברים האחרים שלי. על ליאת בן-עמי מספרת לירן: "היא כל הזמן הצחיקה אותנו. זה לא כסיס גדול, וכל הזמן היינו ביחד. כשאיימן בא נתנו לו להרגיש טוב, כדי שלא ירגיש חדש. היינו מספרות לו הכול ומשתפות אותו".

ליאת התגיסה ביולי 2001, סיימה טירונות בהצטיינות ושובצה במג"ב צפון, שם שירתה כמ"כית בפלוגת הת"פ. לפני כחודשיים עברה ליחידת ההג"צחה. "הדבר העצוב הוא שבמשך תקופה ארוכה היא שירתה כלוחמת ונכנסה לפ"עילויות שונות בתוך ג'ניו, ודווקא אתי היא שילמה בחייה", אמר חבר של המ"שחה.

סמ"ר איימן שרוף הובא אתמול למנוח בעוספייה. אחרי ארונו העטוף בדגל הלאום צערו בככי ההורים והאחים. "איימן היה לוחם מקצועי ואחראי, שחרף כל הק"שיים שעמדו בפניו המשיך בשירותו", ספר לו מפקד מג"ב, ניצב דוד צור.

מאת עמיר בר-דוד וליאור אל-חי

"היינו שישה אנשים ביחידה, ונשארו שלושה. חצי מהצוות איננו. אני לא יודע איך מתמודדים. אני נוסע מבית משפחה אחד לאחר. אני מרגיש שאיבדתי שלושה ילדים". כך אמר אתמול מפקד יחידת מג"ב באנדרטה לזכר חללי משמר הגבול, רפ"ק אייבך תחאוכו, ששלושה מפקדיו היו באוטובוס הדמים. אחד השוטרים, איימן שרוף (20) מעוספייה, וזהו והוא אתמול לקבורה, ואילו שתי השוטרות האחרות, ליאת בן-עמי (20) מחיפה ואתי פסחוב (19) מג"ב עת-אולגה, היו אמש עדיין בחזקת נעדרות.

היחידה באנדרטה היא יחידה קטנה, אינטימית. רק שישה שוטרים, שעוסקים בהדרכת המבקרים במקום ובתחזוקתו. איימן שרוף, עד לאחרונה לוחם במג"ב חברון, הצטרף אליה רק לפני שבוע לאחר שנפצע בתאונת דרכים. ליאת בן-עמי, ששירתה גם היא כלוחמת בקו התפר, הגיעה ליחידה לפני חודשיים בשל בעיה רפואית והחלה להדריך באתר. אתי פסחוב, מש"קית נפגעים, היתה ותיקה יותר. היא היתה אחראית על הקשר עם משפחות החללים המונצחים באנדרטה. מלבדם כוללת היחידה את המפקד רפ"ק תחאוכו, איש קבע נוסף שאחראי לתחזוקת המקום, ואת לירן עבדיאן, שעוסקת אף היא בהדרכת המבקרים באנדרטה.

"כל בוקר היינו נפגשים בתחנת האוטובוס בח"דרה", מספרת לירן. "היינו נוסעים ביחד לאנדרטה וחוזרים אחר-הצהריים. ביום של הפיגוע לא הגע"תי. הייתי בבדיקות רפואיות, וזה מה שהציל אותי. הזהירו אותנו לא לנסוע בטרמפים, אז נסענו באר"טובוסים, וזה מה שקרה לשלושה מהחברים שלי". אתי פסחוב היתה חברתה הטובה ביותר. "שי"רתנו ביחד חצי שנה. היא היתה כל-כך מסורה לתפקיד שלה. היא ביקרה אצל המשפחות השכו"



ליאת בן-עמי



סמ"ר איימן שרוף

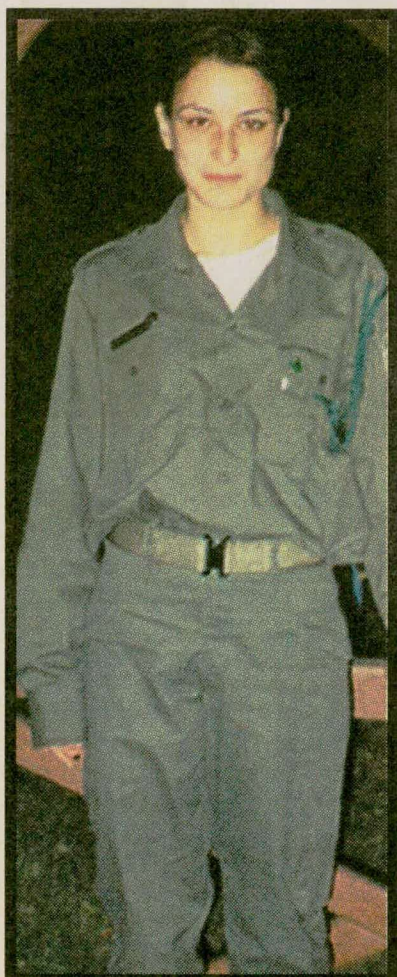


סמ"ר שני אתי פסחוב



'קודם שוש ועכשיו אתי

לפני שנתיים נרצחה בפיגוע ברחוב הנשיא שוש ריס (22) • בת דודתה, אתי פיסחוב (19), התגייסה לצה"ל, ועסקה בהנצחת חללי מג"ב • השבוע נקלעה לאיזור הפיגוע, ומוגדרת מאז כנעדרת



אתי פיסחוב. חלמה להיות לוחמת מג"ב



שושנה ריס ז"ל. קשר חם עם אתי

בפעם השנייה בתוך שנתיים הכתה הט' רגדיה באותה המשפחה: אתי פיסחוב (19) נעדרת מאז פיגוע התופת בקו האוטובוס 841 בצומת כרכור. לפני שנתיים, ב-22 בנובמבר 2000, נרצחה בת דודתה, שוש ריס (22), בפיגוע ברחוב הנשיא בחדרה. "איברתי את האמונה באלוהים. איברתי את הכל. עוד לא התאוששתי מהרצח של בתי, שוש, ועכשיו אני צריכה להתמודד עם היעדרותה של בת אחי, אתי, שכר לנו כל כך אוהבים", בוכה צביה ריס. אתי פיסחוב נולדה וגדלה בגבעת אול"גה. הבת השנייה מבין ארבעת בניהם ובינותיהם של שמונה ואלה. היא למדה בבית הספר הממלכתי "אור לטף", ולאחר מכן בתיכון "נעמ"ת" במגמת מינהל. בהיותה בת 18 התגייסה לצבא, חדרת מוטיביציה לתרום למדינה. היא שובצה למג"ב, והשיתלה יפה בחיל.

רש"ט (רב שוטרת) אתי פיסחוב שירתה בתפקיד רגיש: מש"קית נפגעים בבסיס משמר הגבול ליד צומת ברקאי. חבריה



הפיגוע בצומת כרכור

ליחידה מספרים שעשתה את עבודתה בצורה מעוררת כבוד ובמסירות נפש. מספרת חברתה ליחידה, מיכל עובריה, מחדרה: "אתי הנציחה את החללים של מג"ב. היא הלכה למשפחות שכולות, אספה חומר על כל אחד, והכינה אלבומים. היא שמרה על קשר חם ותומך עם המשפחות. היא עשתה את עבודתה באמונה. בכל פעם היא אמרה: 'הלוואי שלא תהיה לי עבודה, שלא יהיו עוד חללים'. היא הודירה פעמים רבות, עם כאב גדול, את שוש ריס, בת דודתה שנרצחה לפני שנתיים בפיגוע בחדרה. היה לה קשה מאוד להשלים עם זה."

מה אפיין את אישיותה?

"אתי היתה מלאך, היא היתה צדיקה. נשמה טובה, שתמיד דאגה לכולם. היא עשתה תמיד כל מה שביקשו ממנה. היא היתה 'מורעלת' על מג"ב, וחלמה להיות

לוחמת אמיתית. היא היתה מצחיקה, ומכל רבר קטן עשתה בדיחה".

ספרי על תוכניותיה לעתיד.

"בעוד שבעה חודשים היא היתה צריכה להשתחרר, וכבר היו לה תוכניות לנסוע לחו"ל, ביחד איתי. היא רצתה לראות עולם, לטייל בלונדון, אמסטרדם, פריז. חלמנו לנסוע לטיול הזה ביחד".

החברים מהיחידה עדיין ממאנים להאמיץ. הם מתגוררים על המדרכה, ליד הבית בגבעת אולגה. החברה, גלי מינין: "שיר" תתי עם אתי עד שהשתחררתי לפני חמישה חודשים. כל הזמן הייתי לוקחת אותה ומחזירה אותה איתי לבסיס עם האוטו שלי. מאז שהשתחררתי, היא נוסעת באוטו טובוסים לבסיס. אתי היתה בחורה כל כך טובה. היא תחסר לכולנו".

בין הבנות דורות שוש ואתי היה קשר קרוב. "אנחנו משפחה מלוכדת, ותמיד היינו נפגשים הרבה", מספרת הרודה, צביה ריס. "אתי היתה ילדה מקסימה. היא הסתררה עם כולם. היא אהבה את שוש, ולקחה קשה את מותה. לאתי היה חשוב להנציח את זכרה של שוש. כאשר לא מצאנו באתר האינטרנט שהקים המוסד לביטוח לאומי שירים שכתבה שוש, טיפ"ל לה אתי בזה, ובאמת כבר למחרת השירים של שוש חזרו לאתר".

איך מתמודדים עם טרגדיה כפולה?

"אני לעולם לא אצא מזה. אין לי יום ואין לי לילה. עכשיו אני צריכה לראות איך אחי הולך לעבוד את מה שאני עובדת. למה אנחנו ממשיכים לשתוק? איך משפחה מאבדת שתי בנות?".

מירית אזרחי

ВЕЧНАЯ ПАМЯТЬ

Горско-еврейская община понесла тяжелую утрату - теракт на перекрестке Каркур близ Хадеры унес жизни двух замечательных девушек - служащих ЦАХАЛа - Илоны Ханукаевой и Эти Пейсаховой. Невосполнимая потеря для отцов и матерей погибших, родственников, друзей, всего израильского общества.

Зверская рука вырвала из наших рядов этих красивых девушек, совсем еще девчонок, оборвав их планы, надежды, чаяния. А что они у них были самыми лучшими, самыми благородными ни у кого не вызывает сомнений. Мечты и планы - все в один миг оборвались, им не суждено было сбыться.

Родителям Эти Пейсаховой пришлось пройти через долгое и мучительное ожидание. Они знали, что в этом злополучном автобусе со своей подругой Лиат Бен-Ами ехала их дочь, но не было ее среди живых и раненых, и тело не было опознано. Даже после анализа ДНК, проведенного в институте юридической медицины и подтвердившего факт гибели, родители и близкие надеялись на чудо и говорили о девушке в настоящем времени. Отец твердил, что понимает, что возможность ошибки минимальная. Все надеялся, что Эти будет исключением из правила. Но чуда не произошло. А как, как смириться с тем, что они больше не увидят дочь, не услышат ее звонкий смех.

О чем, например, думала Илона в дороге, глядя в окно автобуса? Наверно, что вот уже скоро дом, навстречу мамыны ласковые объятия. Она еще не привыкла надолго отлучаться из дома, шел всего второй месяц службы в армии, и она скучала по родным, каждая встреча с домом была долгожданной. И всегда много чего интересного рассказывала Илона о службе, армейских друзьях. За этот короткий срок девушка прошла курс механика и служила на базе вооружения на перекрестке Голани.

Командир Илоны, рассказывая о ней, говорил, что всегда удивлялся, что она,

такая хрупкая и занимается таким нелегким делом, мечтает о технической профессии. Он, конечно, еще не успел все о ней узнать, слишком мал срок службы, но уже отмечал ее целеустремленность, стремление идти вперед, не избегать сложностей.

Да, Илона Ханукаева была необычной, она была особенной, всегда хотела добиться успеха и преуспеть в жизни. Так говорят все знавшие ее, родные и близкие.

Говорят, она страшно не любила эти



долгие поездки на автобусе на базу и обратно и все время просила перевести ее поближе к дому. Как будто предчувствовала. И оправдались все худшие опасения - автобус стал последним пунктом в ее короткой биографии. Илоне было всего двадцать лет. Так мало из отмеренного Богом

человеческого века. Всевышний покарает тех, кто посылает на такие страшные преступления своих неразумных отморожков.

Что это, судьба, злой рок?.. Двоюродная сестра Эти - Шошана Рис два года назад тоже погибла в террористическом акте в Хадере на улице Анаси от взрыва машины, начиненной взрывчаткой. Говорить о судьбе - кощунственно, когда в нее вмешиваются злые, беспощадные силы. И никто не защищен перед ужасом террора.

Эти была доброй, жизнерадостной девочкой, и ей было всего 19 лет. А как умела она разделить боль и несчастье других. Ведь она, служа в



граничных войсках, выполняла очень и очень ответственную задачу - налаживала связи с семьями погибших солдат. И кому приходилось общаться с этой славной девушкой, вспоминают, что у нее были особенные человеческие качества, которые требуются тем, кому изо дня в день приходится видеть человеческие страдания и боль. У нее был особый круг общения - семьи пострадавших в терактах. Эти находила какие-то особые слова, умела держать паузу, успокоить.

А кто успокоит сейчас ее безутешных родителей? Сегодня ни у кого не найдется таких слов, нужны годы...

Вечная память вам, дорогие Илона и Эти. Вы навсегда останетесь жить в наших сердцах.

В тот страшный день мать сержанта Ешаяу Давидова Соня с самого утра не находила себе места, что-то было очень тревожно на душе. Она рассеянно отвечала на вопросы домочадцев, то и дело подходила к телефону, набирала номер сына, но он молчал. "Наверное на задании", - успокаивала она себя. Из оцепенения ее вывел голос младшего сына Шая. - Мама, мама, включи скорее телевизор, кажется, в Хевроне что-то случилось. С этого момента покой покинул этот дом, потянулись долгие тревожные минуты ожидания. Все в доме замерло - там, в Хевроне, их сын, их гордость.

По телевидению сообщения - двойная засада, раненые, убитые... Конечно, сын там, ведь он служит медбратом в "Магаве" - пограничных войсках. Сомнений в том, что он в этом злополучном месте, поехал на помощь пострадавшим в теракте, не было. Служба... Но вражеская пуля настигла его, спешащего на помощь другим.

Когда он приезжал домой на выходные, его отец Моше вставал и по-военному отдавал ему честь: "Товарищ ст.сержант, за время вашего отсутствия в доме все нормально, происшествий нет". И все счастливо смеялись и звонче всех 11-летний



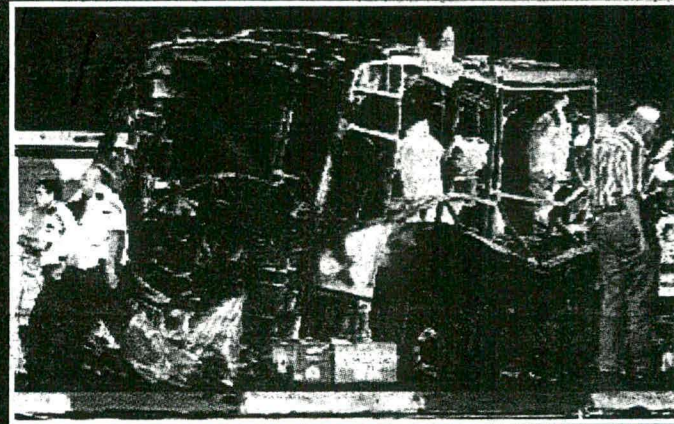
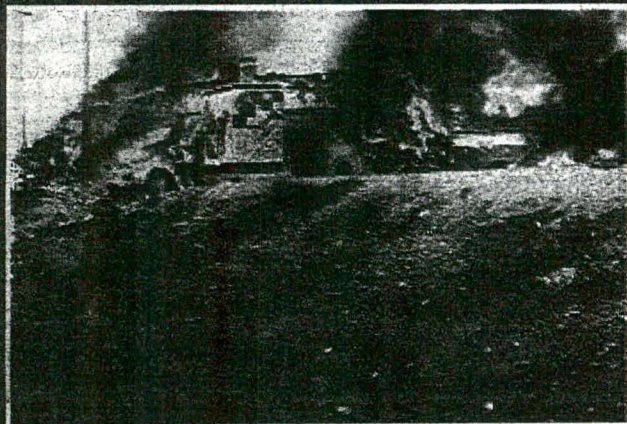
братик Шай, а старшая сестра Рики радостно хлопала в ладоши. Это как бы был семейный ритуал.

- Ешаяу любил свою службу, с удовольствием выполнял свой воинский долг, - говорит его двоюродный брат Мататьягу Якубов и вот его не стало, что будет с нами, нам так его будет не хватать. Никто не способен занять его место в наших сердцах. Так больно, что после прощальных слов на Нетанинском воинском кладбище, в очереди забот имя Ешаяу Давидова через небольшой отрезок времени уже ничего не скажет посторонним, только у нас, его родных, на сердце останутся незаживающие, кровотокающие раны. Разве это справедливо, что такие молодые ребята так рано уходят из жизни? Когда закончится эта кровавая бойня, которую изо дня в день устраивают нам эти обезумевшие от ненависти мерзавцы. Разве они могут понять, что наносят смертельный удар не только по тем, в кого стреляют, а по всем родным и близким...

Кто из нас не задавался подобными вопросами после очередного кровавого действия этих подонков?

Ешаяу Давидов репатриировался с семьей в Израиль 12 лет назад, мальчишкой он мечтал служить в ЦАХАЛе, когда его призвали, захотел служить в пограничных войсках, прошел медицинские курсы. Уже считался отличным воином, профессионалом, оставалось всего полгода до демобилизации. Мечтал поступить учиться в университет на юридический факультет. Смерть оборвала все надежды этого доброго, замечательного парня. Пусть благословенна будет память о нем.

Жанна ШАЛОМ



Объединение кавказских евреев в Израиле и редакция "Кавказской газеты" глубоко скорбят по поводу трагической гибели **ИЛОНЫ ХАНУКАЕВОЙ** и выражают искренние соболезнования ее родным и близким.

Объединение кавказских евреев в Израиле и редакция "Кавказской газеты" глубоко скорбят по поводу трагической гибели **ЭТИ ПЕЙСАХОВОЙ** и выражают искренние соболезнования ее родным и близким.

Объединение кавказских евреев в Израиле и редакция "Кавказской газеты" глубоко скорбят по поводу трагической гибели **ЕШАЯГУ ДАВИДОВА** и выражают искренние соболезнования его родным и близким.

"דברי אל התמונה, בקשי מאבא שיבוא"

שנתיים של אינתיפאדה • שנתיים לפיגוע ברחוב הנשיא בחדרה • ועמית, בת השש, עדיין מחכה לאבא, מאיר ברמי ז"ל • ורחל פיסחוב
בוכה מעל קברי שתי נכדותיה, שוש ריס ז"ל ואתי פיסחוב ז"ל

מוכנים לכך נפשית, ויבקשו זאת בעצמם".
קשה וכואבת היתה אזכרתה של שוש ריס, בת
22 במותה. רק בחודש שעבר נרצחה בת הודתה,
אתי פיסחוב (19), בפיגוע בצומת כרכור. למרות
שאתי נרצחה בהיותה חיילת, העדיפו בני המשפחה
זה שהיא תיקבר בסמוך לשוש, ולא בחלקה הצי-
באית, כפי שנהוג.

האזכרה היתה מצמררת. למרגלות הקברים
התחבקו ובכו האב והאחות צביה ריס ושמונה פיי-
סחוב, שכל אחד מהם איבד בת ואחיינית בפרק
זמן כל כך קצר. הסבתא של הנכדות, רחל פיס-
חוב, עמדה בין שני הקברים, ובכתה שעה ארוכה
על נכדותיה האהובות, קורבנות המלחמה שמש-
תוללת בארץ כבר למעלה משנתיים, ואיש לא
רואה את סופה.

מירית אזרחי



מאיר ברמי ז"ל



שוש ריס ז"ל

יום האזכרה השני לזכרם של שוש ריס ומאיר
ברמי ז"ל, שנרצחו בפיגוע בחדרה ב-22 בנובמ-
בר 2000, צוין בשבוע שעבר. הפיגוע הזה הינו
הפיגוע הראשון בשרשרת הפיגועים מאז פרוץ
אינתיפאדת אל-אקצה.

"קשה לעכל את מותו של מאיר", אומרת רחל
ברמי, גרושתו ואם שלושת ילדיו. "הילדים מדב-
רים על אבא כל הזמן. הכאב טרי, כאילו זה קרה
רק אתמול. עמית הקטנה, בת השש, שואלת אותי
גו כל יום: 'מתי אבא יבוא'. אחיה התאום, רון,
עונה לה תמיד אותה התשובה: 'תדברי אל התמו-
נה של אבא, תבקשי שהוא יבוא, ואז הוא יבוא'.
ברמי מציינת, שהילדים לא פוקדים את קבר
אביהם. "בעבר היינו ביחד מספר פעמים בבית
הקברות, אבל הילדים נכנסו לסערת רגשות. החי-
לטנו ביחד שהם לא יילכו לקבר, עד שהם יהיו

עם מבצע כזה השערות יעמדו לכם MICHEL ROGGÉ

פניחוויות עזר הבית
כאפור חזרה, פרזיס חנה והסביבה

49 ש"ח 4 ליטר

59 ש"ח 4 ליטר

49 ש"ח 4 ליטר

גלון שמפו

גלון מרכך

סבון נוזלי בריח יוקרתי



טל הבית 051-879544, 053-257908

MICHEL ROGGÉ כי מה הפלן לחסוך ונתחיל מהראש